Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 214. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК., СЕРЕДА, 10-го ЛИСТОПАДА 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, NOVEMBER 10, 1982 No. 214. VOL. LXXXIX.

Представники ІСНО були на авдієнції у Митрополита Мстислава

Савт Бавнд Брук, Н.Дж. (ІСНО). — В суботу, 16-го жовтня ц.р., Блаженніший Митрополит Мстислав, Первоієрарх Української Православної Церкви, прийняв на авдієнції представників українського націоналістичного руху — Світової Координаційної Ради Ідеологічно Споріднених Націоналістичних Організацій, на чолі з її головою Павлом Дорожинським, заступником голови Володимиром Проциком і секретарем д-ром Володимиром Михайловим. У склад делегації входили також представники Центральної Управи Організації Державного Відродження України, д-р Богдан Шебунчак, голова, та проф. д-р Петро Стерчо, заступник голови.

В основному предметом обміну думок було сучасне положення в Україні й зростаючі тенденції в середині організованого суспільно-громадського життя української громади у вільному світі. Висловлено загальну турботу з того приводу, що після деконсолідації в Державному Центрі УНР перекинено двоподіл у царину суспільно - громадського життя насамперед незамітно в европейських країнах, відтак на терені УККА, в наслідок чого існує серйозна загроза повної деконсолідації також на форумі Світового Конґресу Вільних Українців. Існуюча деконсолідація загрожує самому скликанню IУ СКВУ, що згідно з постановами статуту має відбутися в 1983 році.

Митрополит Мстислав підкреслив, що Українська Православна Церква стурбована не лише щораз більш рафінованим поневолюванням українського народу московсько-комуністичним імперіялізмом, але й зростанням внутрішнього конфлікту в організованому українському житті у вільному світі. Вітаючи Звернення Ієрархії Української Католицької Церкви в цих справах, Владика Митрополит висловив думку, що й усе духовенство Української Православної Церкви повинно докладати своїх зусиль для того, щоб чинно причинитися до гідного полагодження існуючого конфлікту, бо тільки спільними силами можна успішно допомогти українській справі.

Речники делегації СКР ІСНО запевнили Блаженнішого Митрополита й все українське громадянство в тому, що ними репрезентовані українські суспільно-громадські організації в діяспорі завжди діяли в дусі українського національного солідаризму й повної співпраці з усіми українськими самостійницькими й соборницькими товариствами, які не змагали до повної та всесторонньої домінації організованого українського життя їхніми провідними діячами. Загальне добро мусить стояти над партикулярними інтересами, а співпраця не може бути базована на беззастережному підчинюванні організацій і товариств із шляхетними завданнями тим чинникам, які поставили собі за мету домінувати над усіми.

Якщо ідеться про конфлікт на терені Америки, то члени делегації підкреслювали той факт, що ОДВУ і братні організації не змагали на XIII Конґресі за ніякі додаткові становища для себе в УККА, а лише солідаризувалися із справедливими домаганнями інших видатних організацій, а після XIII Конґресу речники ОДВУ і братні організації висували через Комітет за Правопорядок в УККА різні пропозиції для полагодження існуючого конфлікту. Очевидно, для компромісу треба дорбої волі з обидвох сторін. Тим часом, теперішні чинники УККА не виявили доброї волі в тому, щоб знайти для всіх компромісове полагодження розходжень на сприємливій для всіх організацій базі.

ВИСТАВКА Я. ГНІЗДОВСЬКОГО

Ітака, Н. Й. — Від середи, 17-го листопада, до середи, 19-го грудня ц.р., тут у комплексі канцелярійних приміщень ДюВітт, 215 Північ Кайуґа вул., відбудеться виставка дереворитів і рисинків українського мистця Якова Гніздовського. У вівторок, 16-го листопада, можна буде оглянути від 5-ої год. до 7-ої год. вечора твори мистця, що наступного дня будуть виставлені на виставці. Виставка буде відкрита від вівтірка до п'ятниці від 1-ої вранці до 3-ої год. по полудні, а в суботи — від 11-ої ранку до 7-ої вечора.

Управа СУА відбула наради

Ню Йорк, Н.Й. (І. Чайківська). — Тут відбулося друге у цій каденції засідання Головної Управи Союзу Українок Америки 30-31 жовтня 1982 року.

Дводенним засіданням проводила голова СУА Іванна Рожанковська. Участь в ньому взяли члени Екзекутиви СУА, референтки Головної Управи і голови окружних Управ 9-ох округ СУА: Теодозія Савицька, Марія Томоруґ, Лідія Гладка, Наталія Даниленко — заступниці голови; Анна Дидик — протоколярна секретарка; Марія Савчак — кореспонденційна секретарка; Розалія Полчій — англомовна секретарка; Ольга Літепло — касир; Іванна Ратич — фінансова секретарка; Ольга Гнатейко — вільний член; редактор „Нашого Життя" — Уляна Любович. Референтки Головної Управи: Марія Крамарчук — організаційна; Любов Волинець — музейно-мистецька; Марта Данилюк — виховна; Анна Кравчук — супільної опіки; Ірина Чайківська — пресова; Ірина Куровицька, Марта Федорів — зв'язків.

У засіданні брала участь голова Контрольної комісії Ольга Мусаковська, яка звітувала про проведену контролю фінансового діловодства.

Присутня була теж почесна голова СУА і голова СФУЖО, Лідія Бурачинська.

Засідання було призначене для обговорення стану праці СУА. Референтки СУА подали до обговорення пляни праці із поодиноких референтур. Звіти з їх діяльности були доручені на письмі всім присутнім.

В дискусіях порушено ряд питань і на підставі тих дискусій вибрана Комісія ухвал оформила їх і дала додаткові напрямні діяльности в цій каденції, крім резолюцій XIX Конвенції СУА, ухвал із першого засідання Головної Управи, конференції голів окружних управ, що відбулися в тій же каденції.

Присутні обзнайомилися із преліминарем бюджету і фінансовим станом „Нашого Життя".

Із намічених плянів слід підкреслити поширення суспільної опіки, міжокружні конференції з ділянки праці референток, дальші видання СУА; рішено теж дбати про матеріяли, щоб праця у світличках СУА була все на високому рівні. У ділянці зв'язків поглибити й поширити зацікавлення в тому напрямі.

Винесено теж рекомендацію, щоб відзначити в громадах і поза ними вклад української жінки в історію народу.

Другою рекомендацією було робити пошуки, щоб подати до відзначення жінку, що вибилася особливо у

(Закінчення на стор. 4)

ПОГІРШИЛАСЯ ЕКОНОМІЧНА СИТУАЦІЯ В ЮҐОСЛАВІЇ

Београд, Юґославія. — Останнім часом населення Юґославії відчуває поважні економічні труднощі. Як передають західні кореспонденти, відчувається частий брак продуктів харчування, національна летунська компанія скоротила число польотів через недостачу пального, бензина продається за відповідною нормою, поїздки за кордон скоротилися, а урядовці перестали роз'їжджати розкішними лімузинами.

Економічні труднощі були в Юґославії і раніше, наприклад, після розриву маршала Тіто зі Сталіном у 1948 році. Одначе, жадні попередні труднощі не мали такої сили і глибини, як теперішні. Беоґрадський уряд також ніколи не реаґував так швидко і різко на попередні трунощі. Різкий крок, який був зроблений минулого тижня в напрямі ощадности — це обмеження продажу бензини і, як згадано, скорочення поїздок за кордон та відповідна плата за них. І це тільки, як здається, перші ластівки в серії цих заходів, які мають затримати спад в юґославській економіці, а, може, і поправити її.

Черги в 100, а дуже часто і більше осіб відразу утворюються, як тільки рознесеться чутка, що до крамниці привезли пральний порошок, м'ясо, каву або якийсь інший товар. Тепер, коли юґослави не можуть вільно виїздити на закупи до Італії, Греції чи Австрії, чорний ринок став другою напівпідпільною економікою країни. В дійсності кожний в сьогоднішній Юґославії так чи інакше пов'язаний з чорним ринком. Минулого тижня Дуско Радович, який провадить популярну радіопрограму під назвою „Доброго ранку, београдці", завважив: „Наш уряд повинен видати нагороди людям чорного ринку. Вони роблять цю роботу, яку не вдалося зробити державній торгівлі".

Еспанські комуністи вибрали нового провідника

Мадрид, Еспанія. — Як уже згадувано, еспанські комуністи на своєму з'їзді, що відбувся при кінці минулого тижня, вибрали нового провідника в особі Джерардо Іґлезіяс після резиґнації попереднього лідера, Сантіяґо Карільйо. Під час останніх виборів в Еспанії, комуністичні голоси впали з 10-ти відсотків до нижче 4-ох, так що тепер в парляменті комуністи мають лише 4-ох послів на всіх 350 місць.

Іґлезіяс, що має 37 років, є гірничим робітником з провінції Астуріяс на півночі, був вибраний генеральним секретарем партії і його номінація була подана самим Карільйо.

Уступлення Карільйо вказує на кризу в партії та має велике значення для майбутности комунізму в Західній Европі. Причинами резиґнації Карільйо були ідеологічні конфлікти і сумніви щодо стратеґії в Еспанії, що може бути певним покажчиком для внутрішніх ситуацій інших західньоевропейських комуністичних партій. Еспанська компартія дивується як це сталося, що ця партія втратила великий політичний капітал, будучи колись найбільш опозиційною силою проти диктатури ген. Франко. Перед компартією були поставлені альтернативи: повертатися до революційної тактики або приймати вдруге еврокомунізм.

Карільйо, ветеран громадянської війни в роках 1936-1939, старався затримати посереднє становище. Він прийняв був еврокомунізм і зірвав з Москвою після совєтської інвазії Чехо-Словаччини в 1968 році. В 1976 році він переконав компартію прийняти еспанську монархію і значно „розводнив" відданість компартії ідеалам марксизму-ленінізму. В середині партії Карільйо був проти лібералізації, стягаючи на себе атаки з боку просовєтських ортодоксальних загорільців і поміркованих еврокомуністів.

Шукають розв'язки для програми соціяльного забезпечення

Вашінґтон, Д.К. — Суперечки в справі програми Соціяльного забезпечення в новому Конґресі заповідаються затяжними і бурхливими.

Сенатор Боб Дол, республіканець, що очолює сенатську Комісію фінансів, заявив, що тепер, коли збільшилися ряди демократів у Палаті Репрезентантів, речник демократичної більшости Томас О'Ніл мусів би пояснити, як демократи пропонують підтримати фінансування системи соціяльного забезпечення. До того часу двопартійна крайова комісія, — сказав сенатор на пресконференції, — мусить стримати свої рекомендації, на що Т. О'Ніл і голова комісії Ален Ґрінспен, що був головним дорадником президента Форда у справах економіки, не забарилися з гострою відповіддю, вимагаючи, щоб Комісія представила свої рекомендації до кінця цього року.

Ця комісія вправді проголосила різні можливі пропозиції, включно з піднесенням пенсійного віку, новими податками тощо, але ще не висловила своїх власних рекомендацій щодо поновлення пенсійного фонду, який, як відомо, вичерпаний.

Ця виміна — з одного боку обвинучення демократами Уряду президента Роналда Реґена в тому, що він збирається зменшити виплати соціяльного забезпечення, а з боку республіканців — гостре заперечення цього, і критикування, як вони висловлювалися, „тактики залякування" демократів, що мала, до речі, свій вплив на виборців і допомогла демократам в останніх виборах до Конґресу, як це виявили опитування виборців, — покищо не подає надій на розв'язку справи соціяльного забезпечення.

Секретар скарбу Доналд Ріґен не виключає, що, не дивлячись на заяву Білого Дому, що не будуть підвищені податки для соціяльного забезпечення з платень, така можливість все ж таки існує. Сен. Дол вважає, щоб розв'язати фінансову кризу, в якій опинилося соціяльне забезпечення, гроші треба взяти із Державного скарбу. Проти цього виступає більшість консерватистів на тій підставі, що при існуючих дефіцитах державного бюджету, це означало б нові позички, щоб заплатити рахунки Уряду.

У ЛМКЛЮБІ ВІДБУДЕТЬСЯ „КЛЮБОВИЙ ВЕЧІР"

Ню Йорк, Н.Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в п'ятницю, 12-го листопада ц.р., тут у приміщеннях ЛМКлюбу, при 136 Друга авеню, відбудеться „Клюбовий Вечір". Участь у ньому візьмуть: проф. Лев Струґацький — авторське читання новель і нарисів, проф. Роман Левицький — спів під звуки бандури, та Марта Аєрбе — гра на фортепіяні (Український Музичний Інститут, кляса проф. Л. Струґацького).

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА НАГОЛОШУЄ ПРИЯЗНЬ ІЗ ЗСА

Бонн, Західня Німеччина. — Після першого місяця перебування при владі західньонімецький канцлер Гельмут Коль почав накреслювати свою закордонну політику, яка характеризується особливим старанням поліпшити зв'язки з ЗСА, але з врахуванням національних інетересів Західньої Німеччини.

Основними рисами тієї політики, як підреслюють офіційні особи в Бонні, є продовження закордонної політики попереднього канцлера Гельмута Шмідта та його міністра закордонних справ Ганса-Дітріха Геншера, тобто продовження християнськими демократами попередньої політики соціял-демократів. Але, як заявив один із високопоставлених урядовців нового канцлера, „основним стремлінням нового канцлера буде краще порозуміння між ЗСА і Західньою Німеччиною, а також між Західньою Европою та ЗСА, причому особливий наголос ставиться на об'єднану Західню Европу".

Канцлер Коль вже двічі зустрічався з президентом Франції Франсуа Міттераном та прем'єр-міністром Великобританії Марґарет Тачер. Канцлер Коль, як сподіваються, намагатиметься поширити і зміцнити гармонійні відносини, коли він відвідає Вашінґтон 15-го листопада ц.р.

Крім того, у закордонній політиці канцлера Коля буде ще і та різниця, що буде більше готовости з боку Західньої Німеччини розмістити нові американські ракети на німецькій території наприкінці 1983 року, якщо не буде якихось серйозних зрушень на женевських переговорах в справі обмеження зброєнь. Уряд канцлера Коля показав також зовсім ясно, що він буде обороняти економічні інтереси Західньої Німеччини.

Щодо збільшення західньонімецького вкладу на зброєння, міністер оборони Західньої Німеччини Манфред Вернер, критик скорочень видатків на зброєння у минулому, тепер заявив: „Для нас не буде можливо задовільнити всі американські сподівання".

У світі

МІНІСТЕРСТВО ТОРГІВЛІ ПОЛЬЩІ ПОВІДОМИЛО, що необхідність виплати відсотків за астрономічні борги країни, хоч вони перенесені на вісім років, може вплинути на обмеження імпорту товарів з західніх країн. „На жаль, виплати змусять нас обмежити купівлю промислових товарів на Заході, які тепер становлять основну частину імпорту", — заявив представник торговельного відділу.

АМЕРИКАНСЬКІ РОЗВІДЧІ АҐЕНЦІЇ повідомили, що вісім совєтських літаків типу Бекфаєр наблизились до американських кораблів з метою атаки під час недавніх маневрів американської фльоти біля Алеутських островів у північній частині Тихого океану. В маневрах брало участь 15 кораблів, включно з літаконосцями „Ентерпрайз" і „Мидвей". Це власне зумовило заяву секретаря оборони ЗСА Каспара Вайнберґера про „зростаючу загрозу СССР у західній частині Тихого океану".

ЯК ІНФОРМУЮТЬ ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ, 17-го жовтня юґославська влада припинила вільний виїзд своїх громадян за кордон. Відтепер за кожний виїзд треба буде платити певну суму грошей: за перший виїзд 5,000 динарів (80 долярів), за наступні — по 2,000 динарів. Таке розпорядження уряду сильно обмежило виїзд юґославських громадян за кордон, особливо до Трієсту в Італії, де юґослави могли масово приїздити на закупи різних товарів, які значно дешевші в Трієсті або яких зовсім нема в Юґославії. Речник уряду Юґославії заявив, що цей крок викликаний чисто економічними причинами і він ніколи не стане „Берлінською стіною" між Юґославією та її західніми сусідами.

КИТАЙ ПЛЯНУЄ НОВУ КАМПАНІЮ ЗА припинення росту кількости народжень в країні зараз же після останнього перепису населення, яке виявило, що в Китаї є тепер 1,008,175,288 мешканців.

ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ ПЕРЕДАЮТЬ, що ранком 7-го листопада у Верхній Вольті, цій західньоафриканській країні військові офіцери скинули уряд полковника Сайє Зербо, обвинувачуючи його військовий режим у „терорі".

НА МАДАҐАСКАРІ, ОСТРІВНІЙ КРАЇНІ В Індійському океані, у виборах на президента вийшов вперед теперішній президент Дідіє Ратсірака. Мадаґаскарське радіо передало, що 46-літній соціяліст Ратсірака переміг 80-літнього національного крайньо лівого лідера Йоана в пропорції 5:1.

УРЯДОВІ РЕЧНИКИ ТЕГРАНУ ПОВІДОМИЛИ в неділю, 7-го листопада, що вперше за всю війну з Іраком іранські війська перейшли іракський кордон і ведуть бої на іракській території. Іракські джерела інформації також підтвердили, що іранські війська зайняли іракське місто Теіб на південному сході Іраку, що „жорстокі та вперті бої" продовжуються.

ЗІ СТОЛИЦІ ТУРЕЧЧИНИ АНКАРИ ПЕРЕДАЛИ, що плебісцит щодо нової конституції, який відбувся в неділю, 7-го листопада, проходив спокійно і в підтримку нової конституції, що автоматично затвердить теперішнього голову держави генерала Кенана Еврена президентом Туреччини на наступні 7 років.

ПОЛІТБЮРО ПОЛЬСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ партії заявило в суботу, 6-го листопада, що заклик лідерів забороненої профспілки „Солідарність" з підпілля до страйку і протестів становить „серйозну небезпеку" для національного миру. У повідомленні, розданому аґентством ПАП та переданим по польському радіо і телебаченні, говориться, що „Політбюро попросило уряд рішучо відповісти на всяке безвідповідальне, авантюрне порушення громадського порядку і безпеки держави та її громадян".

ЛІДЕР ЕСПАНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ Сантіяґо Карільйо в суботу, 6-го листопада, пішов у відставку з поста керівника партії після невдач комуністів в останніх виборах до парляменту. Кар'єра 67-літнього Карільйо була складною і контроверсійною вже під час громадянської війни, а потім він перейшов з ортодоксального марксиста на завзятого еврокомуніста, незалежного від Москви.

ПАПА ВІДВІДАЄ ПОЛЬЩУ В НАСТУПНОМУ РОЦІ

Варшава, Польща. — Керівник військової хунти в Польщі генерал Войцех Ярузельскі та примас Юзеф Ґлемп одночасно повідомили, що Папа Іван Павло II відвідає Польщу в червні наступного року.

Речник Ватикану також повідомив, що було узгіднено дату візити, але він відмовився зробити формальне повідомлення відносно майбутньої візити. Повідомлення подали в понеділок, 8-го листопада, два дні перед заповідженим польськими лідерами забороненої профспілки „Солідарність" з підпілля страйком на середу, 10-го листопада. Дозвіл відвідати Польщу, даний Папі саме в цей критичний момент, уважають намаганням польського військового режиму дещо послабити емоційне піднесення і незадоволення польського народу і дати йому ще раз якусь крихітку облудної надії на майбутнє. Другою причиною може бути сподівання властей відтягнути деяку частину населення від заповідженого страйку.

Повідомлення про відвідини Папи супроводжувалося заявою, що ген. В. Ярузельскі та архиєпископ Ґлемп „обговорили сучасну ситуацію в Польщі і висловили своє спільне занепокоєння та погодилися зробити все для збереження та зміцнення миру, громадського порядку і чесної праці".

Як відомо, Папа закінчує свої 10-денні відвідини в Еспанії, де його вітають мільйонові маси народу.

Уміжчасі, в Польщі влада заарештувала чільного діяча тепер нелегальної профспілки „Солідарність" Пйотра Беднажа та декількох інших діячів спілки. Обсерватори уважають, що це також по лінії заходів зневтралізують заповіджені страйки.

Підтверджують здогад про трьох атентатчиків

Рим, Італія. — Як повідомляє газета „Дейлі Амерікен", з 6-го листопада ц.р., ватиканські офіційні джерела подають, що Мехмет Алі Аджа не був одиноким що мав виконати замах на Папу Івана Павла II на площі св. Петра в Римі в травні 1981 року. Ці інформації, які мали бути передані турецькою поліцією, подали, що Аджа був одним з трьох змовників, які були „назначені" для переведення атентату на Папу. Якщо б не було можливо стріляти до Папи, всі три змовники мали зійтися в означеному місці в Римі і чекати на наступну появу Папи на площі св. Петра. Але Аджу арештувала римська поліція кілька хвилин після поранення ним Папи.

Часопис також подає, що суддя Іляріо Мартелля видав уповноваження для арештування двох підозрілих осіб, а саме Омера Бакчі і Музара Седара Селебі, двох турків, в Швайцарії і Західній Німеччині, під закидом, що вони допомагали Аджі під час його замаху на Папу. Бакчі був вже переданий швайцарською поліцією італійським властям. Згаданий часопис не згадує чи ці два були на площі св. Петра під час атентату на Папу.

Захопили совєтський літак

Анкара, Туреччина — Офіційний турецький речник у столиці Туреччини Анкарі повідомив, що в неділю, 7-го листопада, три повітряні пірати, правдоподібно члени німецької етнічної групи в СССР, захопили совєтський літак у повітрі, напали з ножами на пілота і змусили літак приземлитися на турецькому летовищі, військової бази НАТО в Синопі, на турецькому березі Чорного моря, та попросили право на політичний азиль. Пораненого пілота відправлно у місцеву лікарню, де він перебуває в доброму стані.

Представники міністерства закордонних справ Туреччини заявили, що літак та всі пасажири були негайно відправлені в СССР, а повітряні пірати стануть перед турецьким судом.

В Америці

У НАМАГАННЯХ ДЕЩО ПОЖВАВИТИ похолоднілі відношення між ЗСА та Китаєм у найближчому майбутньому плянується зробити обмін взаємовідповідними офіційними особами цих двох країн. Державний секретар Джордж Шулц, міністер оборони Каспар Вайнберґер і міністер торгівлі Болдрідж відбудуть окремі поїздки до Пекіну, а паралельні з Китаю-приїдуть до Вашінґтону. Очікуваний результат — продаж високотехнічних товарів Пекінові, можливо також скромний початок продажу зброї.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТИ У Вашінґтоні повідомив на днях, що „тюремне населення" Америки зрозло на 6,9 відсотка у перших 6-ох місяцях 1982 року, осягаючи цифру 394,380 в'язнів. Причиною зросту числа в'язнів уважають нові засуди та умови законів помилування („парол"). Департамент далі ствердив, що темпо зросту числа в'язнів рівняється 14,3 відсотка річного зросту, що є на 2 відсотки більшим, як інші прирости в'язнів від часу, коли американський уряд в 1924 році почав вести річні статистики тюремного населення. Якщо теперішнє темпо зросту буде продовжуватися, то в 1984 році число в'язнів в Америці збільшиться до півмільйона, твердить Департамент справедливости.

ТЯЖКА ФІНАСОВА СИТУАЦІЯ МІСТА НЮ ЙОРКУ примушує міський уряд та більші приватні корпорації впровадити вишкіл технічно-ремісничих спеціялістів починаючи з 400 особами в Бронксі, які дістають міську допомогу. На курсах будуть також вчити англійську мову, початкове читання, розмови та математику тих учасників, які говорять тільки по-еспанськи. Різні міські аґенції приділили 1,85 мільйона дол., а Фундація Форда жертвувала 260,000 дол.; є сподівання, що інші приватні корпорації прийдуть також з більшими дотаціями.

ОДИН З ДЕМОКРАТИЧНИХ КОНҐРЕСМЕНІВ, Джім Райт з Тексасу, заповів, що демократи, які здобули 26 місць в Палаті Репрезентантів, приготовляють „агресивну програму", яка передбачує зменшення видатків на оборону та уневажнення податкової знижки в наступному році. Він також заявив, що демократи є згідні розв'язати „проблеми соціяльного забезпечення" перед президентськими виборами в 1984 році.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вибори в ЗСА

Останні загальні крайові вибори в Америці, переведені 2-го листопада ц. р., не принесли великих несподіванок і не стали такою історичною подією, яка змінила б курс внутрішньої і закордонної політики цієї країни.

Не було ні одної людини в Америці, включно з самим президентом Реґеном, яка не знала би, що після перемоги Республіканської партії у президентських виборах два роки тому — тепер мусять перемогти демократи, бо це наче неписаний закон американської політичної традиції. Ото ж збільшення стану посідання Демократичної партії у Палаті Репрезентантів, де дотепер відношення сил було 241:192, матиме той неприємний для Президента практичний наслідок, що, мабуть, трудніше буде створити коаліцію консервативних демократів і республіканців, яка давала Президентові перемогу за перемогою у тій нижчій палаті Конґресу, де демократи мали більшість. Але обидві американські політичні партії із своїми лідерами — державницькі, конструктивні, і мають на увазі інтереси країни, а не своєї партії. Тому лідер демократичної партії в Палаті Репрезентантів, старий політичний ветеран Томас О'Ніл зразу таки заявив, що він буде „співпрацювати з Президентом" над розв'язуванням найважливіших проблем, і так само президент Реґен, признавши збільшений стан демократичних конґресменів на 26 осіб, заявив, що він „піде на необхідні компроміси".

Але перемога демократів у збільшенні стану посідання конґресменів і губернаторів не стала, як дехто заповідав , „народним референдумом" над політикою президента Реґена. Щобільше, дехто пов'язував з цими виборами взагалі долю Реґена. Такий розрахунок був фальшивий. Виявилося, що 1) у великій більшості виборчих округ рішали місцеві проблеми і суперництво місцевих діячів, 2) головною проблемою, довкола якої крутилася вся передвиборча кампанія опозиційної Демократичної партії, було безробіття, яке дійсно дійшло до поверх 10 відсотків, тобто до кругло 11 мільйонів безробітних чоловіків і жінок, — цифра, яка лякала і дала притоку демократам критикувати і атакувати Республіканську партію і 3) критерієм „великої" чи „малої" перемоги демократів у виборах мав стати стан посідання у Сенаті: демократи думали перебрати у свої руки Сенат — і це їм не пощастило. Республіканці мають надалі більшість у Сенаті, з тим, що вона змінилася тільки на один мандат.

Ото ж президент Реґен мав логічну підставу заявити, що він продовжуватиме свою політику ощадностей, зрівноваження бюджету і вирівнювання збройної сили ЗСА із збройними силами СССР, який використав десятирічний час занедбання проблеми оборони попередніми адміністраціями.

Маловажність цих останніх виборів підкреслили деякі подробиці. Наприклад: деякі демократичні кандидати, які вийшли переможцями, виграли мінімальною більшістю голосів, на 1-3 відсотки голосуючих, як ось, наприклад переможний демократичний кандидат на губернатора у стейті Ню Йорк чи переможний демократичний кандидат на сенатора у стейті Ню Джерзі. Водночас в деяких виборчих округах Демократична партія зазнала прикру поразку: це стосується найбільшого в Америці стейту Каліфорнія, де двократний демократичний губернатор і один із кандидатів на президента Америки програв, як кандидат до Сенату.

Цікава річ, що у цих листопадових виборах йшлося виключно про економічні справи та про персональні амбіції кандидатів, зате цілком на боці залишено проблеми закордонної політики. Це недобре свідчить про лідерів нинішнього американського політичного світу і широких кіл американського суспільства. Виборці воліли думати про нинішній день і про свої найближчі матеріяльні інтереси, як призадумуватися над майбутністю, про яку говорить Реґен, і про конечність нести жертви задля оздоровлення економічної ситуації в країні. Але американські громадяни в масі мають здоровий інстинкт. І він переміг — поруч із перемогою 26-ох демократичних конґресменів — нарід виявив довір'я Роналдові Реґенові.

ДРУГЕ ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКО-НІМЕЦЬКОГО СЛОВНИКА

Вісбаден, Західня Німеччина (ОУПС). — Тут у відомому науковому видавництві Отто Гаррассовіц підписано 22-го жовтня договір у справі другого видання великого „Українсько-німецького словника" Зенона Кузелі й Ярослава Рудницького, що вийшов був першим виданням у Ляйпціґу в 1943 році в тому самому видавництві й сьогодні є великою рідкістю, хоч попит за ним як за найкращим досі українсько-німецьким словником ніколи не припинявся.

Друге видання, що вийде друком у сорокоріччя першого, буде містити в основі той самий текст з незначними поправками й доповненнями. Крім авторів, на титульній сторінці будуть названі два співробітники з 1940-их років, проф. К.Г. Маєр і д-р С.Іваницький.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Степан Женецький

АВСТРАЛІЯ І НОВА ЗЕЛЯНДІЯ ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ ЕКОНОМІЧНО

Як повідомляють часописи, Австралія і Нова Зеляндія докінчують приготування до умови, якою поміж собою скасують багато торговельних мит і яка об'єднає обидві ці країни в південно-тихоокеанську „Торговельну спільноту".

Прем'єр Нової Зеляндії, Роберт Малдун, нещодавно в інтерв'ю заявив, що ця „Спільнота" в багато дечому нагадуватиме Европейський спільний ринок. Хоча багато з елементів европейської „Спільноти" не буде — спільного мита проти закордонних товарів і полегші грошової системи— то порівняння цілком вдале. Усуненням багатьох торговельних перешкод, Австралія і Нова Зеляндія об'єднають приблизно 15 мільйонів (австралійців) і 3.2 мільйона (новозеляндців) людей в один торговельний ринок.

Правда, ця умова може спричинити значні економічні клопоти. Вона може допровадити до великих індустріяльних перебудов в обох країнах — включно до об'єднання і до банкрутства деяких великих підприємств. А це в свою чергу може мати значний вплив на спосіб, як Австралія і Нова Зеляндія попровадять свою економічну політику.

Підтримка підприємців

Підприємці обох тих країн в основному цю умову схвалюють. „Відчувається велика потреба для об'єднання торговельної системи між Австралією і Новою Зеляндією", — сказав Роланд ДеҐаріс, колишній головний керівник, а тепер дорадник для Сидней Кук, австралійської фірми, що продукує матеріяли для будівництва.

Але ДеҐаріс й інші австралійські підприємці трохи турбуються умовинами пропонованого договору. Провідники австралійських підприємців висловлюють деяке незадоволення, що їм прийдеться більше віддати, аніж отримати в заміну. Вони для прикладу, вказують на те, що підприємства Нової Зеляндії матимуть доступ до п'ятикратно більшого ринку, як їх власний, тоді, як ринок для австралійських підприємств буде значно менший.

Та не зважаючи на це, австралійські новозеляндські провідники таки заявили, що вони таки хочуть цю умову мати і бажають, щоб її ввести в життя від 1-го січня 1983 року. І хоча деякі непогодження австралійських підприємців можуть викликати затримку в останній хвилині, що й може припізнити підписання умови на кілька місяців, одначе наглядно, що обидві країни рішили започаткувати тіснішу торговельну співпрацю.

Нова Зеляндія є великим покупцем австралійських автомобілів, хемікалій, продуктів з нафти, заліза й сталі та конфекційних виробів. Знову ж Австралія є головним спроваджувачем із Нової Зеляндії: паперу, дерев'яної м'якуші на папір, одягу, електричних машин та рибних продуктів.

Митні перепони

Раніше довгі роки обидві країни застосовували митні перешкоди для торгівлі одної проти другої, щоб охороняти свої домашні продукти. Накладено різні обмеження на більше як 35 відсотків на міжтаманську, тобто австралійсько-новозеляндську торгівлю, яка виносила 1.7 більйона долярів в цьому господарському році, що скінчився у червні.

Обидві країни вже раз пробували злібералізувати торговельні приписи між собою. В 1966 році Австралія і Нова Зеляндія заключили між собою т. зв. Умову вільної торгівлі, в наслідок якої було знесено багато мит. І хоча ця умова початково принесла багато користей для обох країн, щонайменше від 10-ти років вона вже перестаріла, як про неї висловився директор Австралійсько-новозеляндського банку, централя якого находиться в Мельбурні, а який діє в обох країнах.

Нова умова піде значно далі, від попередньої, вона, мабуть, знесе всі торговельні обмеження між Австралією і Новою Зеляндією, як рівнож припинить державні допомоги, що їх давали уряди обох країн своїм деяким підприємствам, що виходило на некористь таким самим підприємствам в іншій країні.

На підставі нового договору, Австралія і Нова Зеляндія, на протязі п'яти років, мають всеціло скасувати всі мита. Вимоги дозволів на імпорт, що їх досі Нова Зеляндія накладала, щоб його обмежити, мають бути скасовані біля 1995 року, а експортові допомоги мають припинити біля 1987 року.

Провідники обох країн сподіваються, що ця умова приспішить зріст торгівлі, а впарі з тим причиниться до збільшення праці. Відсутність мита, повинна, принаймні в теорії, зменшити інфляційну стопу, а поширений ринок уможливить затруднити більше робітників та знизити кошти продукції.

Але ця нова торговельна умова може також спричинити і деякі економічні трудноші для обох країн. Австралія і Нова Зеляндія є конкурентами в кількох галузях індустріяльних виробів, декотрі з яких, такі, як монтування автомобілів — непоплатні, отже може дійти до банкрутства.

Щоб зменшити можливі трудноші, обидва уряди погодилися діяти осторожно в торгівлі деякими продуктами, до яких належать: вина, вироби з пластику, одяг і автомобілі.

Та які б там початкові трудноші не спричинила нова торговельна умова, обидві країни, Австралія і Нова Зеляндія, таки остаточно вирішили економічно об'єднатися.

Святослав Караванський

Дружня бесіда

ПИТАННЯ: Західню пресу обійшло повідомлення про використання рабської праці в'язнів на будові Ямальського газопроводу. Чи можете прокоментувати ці факти?

ВІДПОВІДЬ: Праця в'язнів, як політичних, так і кримінальних, дуже широко використовується у СССР протягом усієї його історії. Ідея „поправно-трудових" таборів мала в собі для большевиків дві вигоди. Поперше, можна було користуватися рабською працею в'язнів без жадної компенсації, а подруге, система таборів, розташованих у „ведмежих кутках" дозволяла апостолам соціяльної рівности та справедливости здійснювати ґеноцид „небажаних" елементів. Цей масовий ґеноцид ставався через занижену норму харчування, призвівши до смерти мільйонів „перевихованих". Табори смерти Гітлера мусять віддати пальму першости „поправно-трудовим" таборам Совєтського Союзу.

„Піонером" комуністичного ґеноциду були Соловецькі табори, розташовані на Соловецьких островах на території сумнозвісного Соловецького манастиря. До речі, тепер на островах засновано туристську базу, куди їдуть на екскурсії. Річ ясна, що ґіди ніколи не згадують, що Соловки — це могила кількох сотень тисяч політичних в'язнів. Саме там загинуло чимало українців і серед них артист Лесь Курбас і драматург Микола Куліш.

З початком індустріялізації уряд СССР став використовувати працю в'язнів у ширших маштабах. На кістках в'язнів було збудовано Біломорсько-Балтійський канал, де адміністрація заохочувала в'язнів до праці в такий спосіб: „Хто буде працювати сумлінно, поховаємо, як людей, в білизні; хто ж не зробить норми, того поховаємо, як собак, голими".

В'язні будували залізницю Котлас-Воркута, інші лінії транс-Сибірської магістралі, лінію Комсомольськ-на Амурі — порт Ваніно, канал Волга-Дон, Куйбишевську гідростанцію та багато інших „будов комунізму". Такі „соціялістичні" міста, як Норильськ, Маґадан, Комсомольськ-на-Амурі, Воркута, Інта та інші збудували в'язні. На шахтах Донбасу, Кузбасу, Караґанди, Воркути праця в'язнів була звичайним явищем. А в золотих копальнях Колими праця в'язнів використовується і сьогодні. Працювали на цих будовах польські та японські „військово-полонені", працювали чехи, мадяри, німці, румуни, китайці.

Знаючи, яке місце в економіці „соціялізму" посідає рабська праця, я не маю жадного сумніву, що вістки (листи і свідчення з В'єтнаму) про використання в'єтнамських військово-полонених на будові Ямальського газопроводу відповідають дійсності. Рабська, дармова праця є невід'ємною частиною комуністичної системи. Звичайно, годі сподіватися, що уряд Совєтського Союзу офіційно підтвердить цей факт. Такі сподівання свідчать про наївність політиків Заходу та їхнє нерозуміння злочинної природи совєтських керівників. Під цим оглядом варто всіляко вітати позицію президента Реґена, яка є цілком правильна і своєчасна.

Іван Боднарук

СПРАВА НАШОЇ СОВІСТИ І ЧЕСТИ

Вирушаючи в незнаний, чужий світ перед наїздом большевицької Москви на нашу землю, усі ми зі собою забрали і вивезли у своїх серцях на чужину великі скарби—рідну мову й наші традиції. На місцях нового поселення ми звернули увагу на потребу знання рідної мови й виховання дітей в українській традиції і культурі. Тому ми творили парафіяльні початкові школи й суботні школи українознавства з метою навчати наших дітей української мови, історії, географії України та інших українознавчих предметів. Мета була лише одна й вона залишилася актуальною по сьогоднішній день: зберегти на поселеннях рідну національну субстанцію, український дух та щире прив'язання до рідних традицій.

Школа—це найважливіший чинник всебічного формування молодої людини. Про це знали вже люди в старовину. Ця істина залишиться актуальною і на майбутнє. Школа має дати молодому поколінню знання і приготувати його на вірних синів рідного народу та добрих громадян держави. Цю працю треба починати від українського дошкілля, що є основою усієї шкільної сучасної системи. Тому треба нашим батькам добре подумати: чи не забов'язані ми, які маємо тут повну свободу та задовільні матеріяльні засоби, дати нашим дітям на еміґрації те, чого наші брати й сестри по той бік Залізної заслони своїм дітям дати не можуть?

Але завданням школи є не тільки дати дитині науку і знання, але теж її виховати, себто виростити в душі дитини такі ідеали, щоб охоронили її в пізнішому віці перед небезпеками та принесли б користь для Церкви, народу і держави. Немає кращої інвестиції важко заробленого гроша, як інвестиція використана для виховання здорового умом і духом молодого покоління! Українське громадянство мусить собі усвідомити, що виховання нашої молоді є найбільш пекучою справою усіх громадян, бо від того, як ми виховуємо нашу молодь, залежить існування нашої спільноти.

Треба признати що ми вже багато зробили в тій справі. При наших церквах постали щоденні парафіяльні школи, а в деяких місцевостях нашого поселення створено суботні школи українознавства. На жаль, з бігом часу виявлялося, що цього ще замало. Після закінчення парафіяльної школи наші діти мусять іти до чужих середніх шкіл, т.з. гайскулів. Ця молодь є якраз у віці, в якому вона найбільше податлива на нівеляційні впливи чужої школи. Пішовши до чужого гайскулу, ця молодь скоро забуває здебільшого те, чого з українознавства навчилася в народній школі й відчужується від свого рідного середовища.

Щоправда, ми створили суботні школи українознавства, але наука в них триває усього один день у тижні, тому вони не можуть зарадити лиху. Отже , єдина рада для нас створити в Чикаґо українську середню школу.

Що дасть нам ця школа? Вона передусім заповнить ту прогалину, яка постає в навчанні й вихованні нашої молоді, коли та молодь, скінчивши парафіяльну школу, іде до чужого гайскулу, не маючи вже там змоги продовжувати те , чого навчалася у попередній школі. Українська середня школа буде двомовна, отже, в ній молодь буде продовжувати науку української мови й українознавчих предметів. Тут вона поглибить знання української мови й українознавчих предметів. Ця школа доповнить теж виховання, яке наша молодь винесла з батьківської хати й народної школи, та дасть їй те, чого учень не знайде в ніякій чужій книжці і в чужій школі.

Українська середня школа в Чикаґо рятуватиме наших хлопців і дівчат перед деморалізацією, надмірним „лібералізмом" і безбожництвом, які так дуже поширилися в американських гайскулах; вона запобігатиме хуліґанству молоді, і велику її кількість врятує від асиміляції.

Українська середня школа допоможе нашій молоді позбутися притаманного декому з нас почуття менше-вартости, бо в українській школі вона переконається, що її народ має свою високу тисячолітню культуру , якою перевищує багато інших народів. Тому немає потреби соромитися приналежности до українського народу. Всі ці міркування про користі науки в рідній середній школі здійснилися в житті, коли поглянемо на успіхи Української Середньої Школи в Дітройті. Самі наші учні, які приходили з неукраїнського гайскулу до нашої середньої школи в Дітройті, признавали факт, що в попередній школі не цікавилися їх особистістю, там вони були тільки числом.

У нашій Українській Середній Школі хлопці і дівчата зживаються і часто трапляється, що поміж собою одружуються. Значить, наша середня школа допомагає зменшувати те лихо, яке нас з кожним роком дедалі більше нищить — зменшу-

(Продовження на ст. 3)

Іванна Савицька

Пані з косами

(В сороковий день від дня смерти Ніни Пясецької)

Такою вічно усміхненою, з блисками радости в очах, я бачу Ніну.

Віночок кіс з легко іржавою відтінню, наче осіннє листя, клався короною над її високим чолом. І саме коси, оті Нінині коси відрізняла її від інших. Чи тільки коси? Вони з літами біліли, втрачали свою пишноту, проте не мінявся усміх на її прив'ялому лиці, не мінялась з літами Нінина вдача, її товариськість, гостинність навстіж відкритої хати, її потреба бути вічно з людьми, бути серед людей, з ними ділити смутки і радість буднів.

Ніна не зносила самотности, й журилася нею передчасно. Вона не минала нікого без теплого слова привіту, без компліменту, навіть в дискусіях ніколи не спорила, а прикрі дотинки під адресою ближніх були їй зовсім чужі.

Вона відгукалася на кожну допоміжну акцію, яка родилася в будинку Павла Гука, і була одною з перших у допомозі іншим.

Ніна вміла нав'язувати товариські контакти, вдержувати зв'язки із людьми і вміла гуртувати круг себе широке коло приятелів.

Ніна Пясецька зійшла зо світу несподівано як жертва головокружного темпу життя, відійшла від нас сповита серпанком невідомого, яке ніколи не буде розгадане.

Бо хто роз'яснить, чому йшла, а не їхала, чому була сама в такій обезлюдненій дільниці нашого міста, де розташувався шпиталь. Хтонебудь міг їй товаришити.

А може це було призначення? Щось нерозгадане гнало її одиноку саме на оте перехрестя, де вже чекала смерть.

Соняшного, осіннього дня жалібний похід відвіз її на місце спочинку серед

(Закінчення на стор. 3)

Михайло Кучер

ШЛЯХ ГАЛИЧИНИ ДО ЛИСТОПАДА

II

1818 року австрійська влада постановила, що: 1) наука релігії для української молоді має відбуватися українською мовою; 2) в утраквістичних школах викладова мова польська, але українських дітей можна вчити читати і писати по-українськи; 3) де діти виключно чи переважно українські, наука має відбуватися українською мовою плюс польська мова; 4) можна закладати українські школи, але без матеріяльної допомоги уряду.

1816 року в Перемишлі створено „Духовне Товариство" з метою організувати українську інтеліґенцію для видавання книг характеру освітнього і релігійного. Такими книгами могли користуватись і неосвічені селяни (рудіс плебекуля). Одночасно вирішено уникати „помилкової хлопської мови" і стреміти до досконалішого висловлення „ад елеґанціорем сермонем". Наслідки неґативні — язичіє.

Товариство звернуло увагу також на виховання греко-католицького духовенства на патріотичне і льояльне до Австрії та цісарської династії. Гірше що до „Духовного Товариства" ставилися неґативно і самі українці, особливо пов'язані з орденом Василіян. Папа засудив статут Товариства і зробив зауваження митрополитові Левицькому, який мусів виправдуватися у Відні.

Єдиним осередком культурного життя в роках 1815-1830 був Перемишль. Там працювали такі визначні українці, як Могильницький і Снігурський — перемиський єпископ греко-католицького обряду від року 1818 і меценат української літератури. Він теж вперше запровадив у парафії св. Варвари проповіді українською мовою.

Руська Трійця. Становище української мови було майже безвиглядне тоді, коли діяльність „Руської Трійці" була загальновідома, а видавана з великим трудом „Русалка Дністрова" чи не кілька років лежала на складах львівської цензури. Анонімовий автор „Молодої Руси", що була видрукована в „Галицькій Зорі" 1850 року, пов'язував початок українського відродження з ідеями, які розповсюдилися після Наполеонівських воєн. Три галицькі священики — Маркіян Шашкевич, Яків Головацький та Іван Вагилевич, заклали освітнє товариство чи групу, яке названо „Руською Трійцею". Праця цього товарства почала нову добу в історії українського народу в Галичині. Точної дати постання „Руської Трійці" не встановлено, можливо це рік 1832.

Шашкевич знав клясичну літературу, також німецьку і польську.

Вагилевич мав велике знання з історії, етнографії, мітології і старої української літератури.

Він озброїв українську думку у тривалі логічні історичні арґументи.

Головацький був найбільш практичним організатором. Першим збірником поезій, призначеним до друку ще перед постанням „Руської Трійці", був „Син Руси". На обгортці було написано: „Син Руси ілі собраніє стіхотворов в руським язику от клеру семінарії єнеральней в Львів городі, руського краю митрополії". Рок 1833. „Син Руси" повстав в роках 1830-1831.

1834 року „Трійця" віддала до друку альманах „Зоря". „Син Руси" не мав жадних алюзій щодо тодішнього суспільного становища, а навіть зобразив життя українців в ідилічному світлі: „Русин я си з роду".

Але вже „Сатира" о. Маркіяна Шашкевича вперше виявила українсько-польський антаґонізм у Галичині. 4-го травня 1834 року віддано до львівської цензури літературний альманах „Зоря", „писемце, присвяченоє руському язику". Тому що у Львові не було цензора українських книжок, рукопис відіслано до віденської Поліцайгофштелле, де цензором слов'янських книжок був Копітар. З таким явищем, як „Зоря", Копітар досі не зустрічався. Він зрозумів літературне значення альманаха, але підозрілим йому видалося політичне значення альманаха. Копітар думав тільки про добро австрійської монархії і бажав, щоб Відень став центром життя слов'ян. Таке переконання мало фатальний вплив на долю „Зорі". Копітар побоювався, що альманах „Зоря" збудить національну свідомість українців у Галичині і також вплине на українців у Росії. А це викличе спротив поляків.

Цензор знав, що українська мова так різниться від польської, як польська від чеської. Тому українська література може розвиватися тільки коштом літератури польської чи російської. Але Австрія на це не погодиться, себто на ідеї „Зорі". „Зоря" могла б викликати опозицію українців у Росії до Петербургу.

Таким чином „Зоря" викликала потребу мати цензора українських книг у Львові і таким цензором став о. Бенедикт Левицький, професор Львівського університету, а пізніше ректор семінарії. Левицький дав „Зорі" неґативну оцінку з огляду — на його думку — неморальний зміст і вжиті в ній вирази, та за висловлені думки про політичний і релігійний утиск українців поляками.

Рукопис „Зорі" не зберігся. В оцінці Копітара незадоволення Б. Левицького ще викликало ось що: сам зміст рукопису непоганий... В основі книги є українські пісні народні про життя Хмельницького прозою, малі популярні оповідання, дещо гумору — все доброю українською мовою, одначе у відомостях про Хмельницького є напрямок неприхильний до поляків.

Заборона друкувати „Зорю" пригнобила Шашкевича. Він в таємниці признався Головацькому, що директор львівської поліції запросив його на обід і випитував про наміри українців та обіцяв підтримку при умові, що українці не підуть разом з поляками.

Головацький, що власне повернувся з Мадярщини, де студіював у Будапешті філософію, підтримав у Шашкевичеві віру у власні сили. До „Трійці" приєднався о. М. Устиянович. Так повстала „Русалка Дністрова" — перший український літературний альманах у Галичині, що вийшов друком у Пешті при кінці 1836 року з датою 1837. „Русалку Дністрову" не могли друкувати в Галичині, бо друкарня Інституту Ставропігії, а також друкарня в Перемишлі не мали так званих гражданських черенок.

(Продовження буде)

Нюйоркський культурний центр

Ню Йорк називають тепер столицею світу, бо в ньому примістилася ґрандіозна задумом, хоч по суті невдала спроба світового уряду й парляменту - Об'єд нані Нації. Але українці нераз величають це місто „столицею української еміґрації", бо тут був перший осідок Світового Конґресу Вільних Українців і діє безліч наших громадських, наукових, мистецьких, жіночих і молодіжних організацій.

Та чи є в цьому нашому рухливому поселенні якийнебудь спільний для всіх культурний центр, ось такий, як його має Філядельфія чи Дітройт? Отже, власне, є, хоч не має такого величавого будинку і в такій гарній околиці, як мають його Дітройт і Філядельфія. Цим „де факто" центром, культурним середовищем для всіх, є нюйоркський Літературно - Мистецький Клюб. Хоч він скромно тулиться лише в одній невеликій залі, винаймленій тільки на один вечір у тиждені, то його культурна діяльність, мабуть, перевищує всі наші минулі й сучасні культурно-товариські товариства.

Від наших давніх львівських і провінційних клюбових організацій — „Молодих громад" чи „Бесід" — та від львівського ЛМКлюбу воєнного часу наш Клюб відрізняється тим, що його діяльність не концентрується на грі в карти і веселих балачках. Майже кожної п'ятниці ділового року тут влаштовується вечори з доповідною, дискусійною чи концертовою програмою. А замість пива (як колись було) є тільки чайок, солодке й „канапки" чи, за Голоскевичем кажучи, „бутерброди". І мабуть, ні одна з подібних сучасних клюбових інституцій у нашій діяспорі — у Філядельфії, Мельбурні чи Дітройті— не може дорівняти нюйоркському Клюбові кількістю відбутих імпрез, їх різноманітністю й числом відвідувачів.

Під час Загальних зборів ЛМКлюбу 15-го жовтня ц.р. ми почули в звіті заслуженого імпрезового референта, драматичного артиста Степана Крижанівського статистику. За минулий рік ЛМКлюб влаштував 32 імпрези, цебто майже кожної п'ятниці, з вийнятком вакаційного сезону, в тому; 8 наукових і літературних вечорів, 2 музичні концерти, 6 із політичною й суспільно-грмадською тематикою, 10 краєзнавчих, репортажів, споминів (деякі із додатковою музичною програмою), 3 розвагові, легкого жанру, 3 авторські і ювілейні вечори.

Самостійно Клюб влаштував 19 вечорів, а 13 - спільно з іншими культурними установами як, наприклад, НТШ, УВАН, СУЖА, Українське Історичне Товариство, ОУП „Слово" й Пласт.

На вечорах разом було за рік 2,582 слухача, цебто пересічна кількість кожного вечора 80-81 слухач. Вечори відбувалися безперебійно, хоч нюйоркський публічний транспорт і безпека в околиці, де приміщується Клюб — славному Давнтавні — були дуже незадовільні.

Де і яке інше українське товариство може похвалитися такою систематичною культурною працею і таким постійним зацікавленням громадянства, тим більше, що програма клюбових доповідей і концертових виступів у цілості була втримана на високому культурному й мистецькому рівні?

І важливе ще те, що на тлі нашого теперішнього громадського розсварення ЛМ Клюб був майже єдиною „оазою толеранції", де кожний, хто хотів,мав доступ як слухач чи виконавець програми, єдина вимога була лише — культурна якість програми і уникання дразливих і образливих виступів.

А вся ця діяльність велася без розголосу й майже без фондів, даровою працею членів Управи й милих „буфетових"пань, дводоляровими пожертвами не-членів слухачів та однодоляровими місячними вкладками членів сеньйорського віку, яких була, здається, більшість. Правда, була й одна громадська субвенція — 250 долярів від УНСоюзу. Може зворушити факт, що зі свого скромного бюджету Клюб дав ще пожертви, понад 300 долярів, на школи, на потребуючих в Україні, на Патріярший Фонд.

Мимоволі створюється враження, що наша велика й доволі заможна громада нюйоркської метрополії не доцінює якслід діяльности ЛМКлюбу і його винятковового значення, бо тоді, як у інших містах громади будують своїм культурним осередкам величаві будівлі коштами сотень тисяч долярів, ми дозволили нашим ідейним клюбовикам пробиватися власними силами.

Можна б побажати нашому Клюбові в наступних роках більше зрозуміння й підтримки від цілости громадянства, ще більше членів і ще більше учасників вечорів. А клюбовим активістам побажаємо такої ж ідейности й витривалости у їхній праці, як досі.

Орп.

Українські артисти— Українському Музеєві

У неділю, 14-го листопада, о год. 3-ій по полудні в Нюйоркському університеті, в Студентському Центрі Лоб—566 Лягвардія Плейс, Ню Йорк,—відбудеться концерт українських артистів, які активно включилися в допомогу Українському Музеєві в Ню Йорку. Цей концерт, що буде вечором музики, пісні, танцю і слова, включає в програму таких виконавців:

Тома Гриньків—концертовий піяніст, який одержав багато нагород за свою експресивну гру і за мистецьку інтуїцію. Т.Гриньків стало виступає як соліст, камерний ансамбліст і пошукуваний акомпаньятор. Він виконує також українську музику, за що дістає від своїх земляків особливе признання.

Андрій Добрянський—довголітній бас-баритон Метрополітальної опери, добре відомий всім нам зі своїх виступів; гарний тембр голосу, знання стилю і характер співаних пісень та непересічні акторські здібності якого промощують шлях йому до контакту з публікою.

Ед Іванко—тенор, відомий зі своєї багатогранної кар'єри в опері, оперетах, концертах, в театрі і в телевізії. Улюбленець публіки Ед Іванко виступав в Канаді, Америці і в Европі з великим успіхом, що причинився до підписання контракту з Нюйоркською Сити оперою

Юліян Китастий, молодий бандурист-соліст і педагог кобзарського мистецтва. Інструктор університецького курсу гри на бандурі при Ратгерському університеті. Він також був керівником Всеавстралійського кобзарського курсу в Сиднею. Ю. Китастий очолює тепер школу Кобзарського Мистецтва і ансамблю „Гомін Степів".

Лідія Крушельницька, заслужена театральна артистка, студіювала музику і спів у Львівській Консерваторії в Адама Дідура. В Америці виступала в Українському Театрі і в концертах. Вона належала до Студії Йосифа Гірняка, пізніше стала керівником Української Мистецької Студії, де працює з молодими таланами над українським репертуаром.

Лариса Кукрицька, загальнознана акторка з екрану і телевізії ЕнБіСі і СіБіЕс і з виступів на Бродвею. Л.Кукрицька належала до Української Театральної Студії Йосифа Гірняка і Олімпії Добровольської і також виступала в продукціях Нового Театру Володимира Лисняка. Професійні критики високо оцінюють талант Л.Кукрицької.

Христина Липецька, мецо-сопрано, виступала в операх і концертах в Ню Йорку, Філядельфії, Чикаґо, Баффало, Клівленді, Дітройті тощо. Фахова критика поставилася прихильно до нашої співачки, підкреслюючи вартості і уміння її співу, а також звернула увагу на її сценічний талант.

Нуся Мартинюк і Картер МекАдамс, професійні танечники мають за собою міжнародні виступи. В Гартфорді в Трініті коледжі вони обоє створили хореографічний дует. У Ню Йорку Н. Мартинюк працювала над проєктами СіСіЄф артистів, як також для Театру Танців у Стетен Айленд. К. МекАдамс навчався у Принстон університеті, відтак виступав у Фермант Театрі Танців в Клівленді і був учителем при Гарвардському літньому Центрі Танців.

Юліяна Осінчук, концертова піяністка, яка студіювала в кількох славних педагогів. У Джуліярд Школі одержала стипендію і там закінчила свою науку зі ступенем бакалавра і майстра, відтак доктора. Талант і високе музичне знання ставлять Юліяну в перші ряди наших молодих артистів. Ю.Осінчук постійно концертує в Америці і в Европі. В свої програми вона включає українські твори, які дуже дубре виконує.

Павло Плішка, наш співак зі світовим іменем, басбаритон виїмкової краси. Він уміє виразити різнорідність музичних нюансів і передати жваво і переконливо переживання всіх закутків людської душі. Спів П. Плішки пориває і запалює. Виконання українських арій і пісень електризує публіку, яка не дає співакові зійти з естради.

Мотря Слупчинська студіювала характеристичні танки, джаз, ґрагам-техніку, драму, балет і українські танки в Школі Американського Балету, в Американському Балетному Театрі, у Роми Богачевської, Джофрі Школі тощо. Вона виступала з багатьома професійними танцювальними групами.

Галина Стрілець почала свої скрипкові студії в Українському Інституті в Клівленді. В Музичній школі Істман одержала ступінь бакалавра. Відтак принято її до Школи Джуліярд, де вона вчилися три роки. Г.Стрілець виступала на концертах філармоній в різних містах Америки і Канади і була солісткою в Українській Струнній Оркестрі в Торонто. Г.Стрілець відтворює композиції музикально і технічно вправно.

Нестор Цибрівський, віольончеліст, отримав ступінь бакалавра і майстра в Школі Джуліярд. Не зважаючи на його молодий вік, Нестор був концертовим майстром в симфонічній оркестрі у Венесуелі. Під цю пору він виступає як соліст, часто бере участь в камерній музиці і належить до тріо „Калина", в якому грають Т.Гриньків і Г.Стрілець. Н.Цибрівський грає емоційно, має добру техніку і глибокий співний тон.

Управа Українського Музею щиросердечно запрошує нашу громадськість на цій різнорідний концерт, дохід з якого призначено на розбудову Українського Музею.

Дарія Гординська-Каранович

Справа...

(Закінчення зі стор. 2)

вати кількість мішаних подруж. А це ж урятує бодай частину нашої молоді від винародовлення.

Двадцятилітній досвід показав, що школа себе повністю виправдала в кожному відношенні. Українська Середня Школа, що її заснував у Дітройті о. прелат С. Кнап перед 20-ти роками, видала досі велику кількість ідейних молодих людей, які вже себе проявили у національній і громадській праці. Отці Василіяни, які перебрали цю школу з приходом до Дітройту, можуть похвалися великими досягненнями, маючи фаховий добір учителів і Сестер. Учні після закінчення Української Середньої Школи в Дітройті часто дістають стипендії в американських університетах, бо їхні наукові оцінки і вступні іспити звернули увагу американських університетів, які відзначують цю школу, як одну з найкращих у Дітройті.

Пані...

(Закінчення зі стор. 2)

цвинтарної тиші кущів і хрестів, здалека від гамору міста, від метушні життя.

Її таку рухливу, таку повну енергії, непосидючости. прямо прийняла мовчазна могила на вічний блаженний спочинок.

Пані з косами з легко іржавим відтінком уже не турбується більше своїм туземним майбутнім.

І тільки листя, осіннє зів'яле листя з іржавою відтінню, наче Нінині коси, сплете на свіжій могилі свій прощальний вінок...

Замість квітів на свіжу могилу моєї Незабутньої ПРИЯТЕЛЬКИ

бл. п. мґр Марії з Чижів Мариняк

складаю

50.00 дол. . на Видавничий Фонд Пластової Станиці у Філядельфії
50.00 дол. .... на УОКЦентр у Філядельфії

Опечаленій РОДИНІ складаю вислови глибокого співчуття.

Анастазія ОҐРОДНІК-ЖИЛАВА

ПОДЯКА

Дня 31-го березня 1982 року, з волі Всевишнього, відійшла від нас у Вічність,

Найдорожча ДРУЖИНА І МАТИ

бл. п.

СЛАВОМИРА МАРІЯ з КОВАЛИШИНИХ РЕТЬКА

Цією дорогою складаємо найсердечнішу подяку Рідним, Приятелям і Всім, що своєю участю в похоронних відправах віддали останню шану Покійній і старалися улегшити наш тяжкий біль.

Щиро дякуємо о. Михайлові Перетяткові за духовну опіку під час недуги Покійної, за прощальні слова і за відправлення похоронних Богослужень.

Висловлюємо щиру подяку докторові Богданові Худьові за старанну лікарську опіку, а панству Михайлові й Анні Стоцько за моральну підтримку та за ввесь їхній труд.

Сердечно дякуємо п. Юлії Добош від Марійської Дружини і п. Олі Мусаковській від Союзу Українок Америки за зворушливі прощальні слова, як і рівнож Марійській Дружині за численну участь у Вервиці.

Всій Родині та Знайомим Паням, які причинилися до приготування тризни наше щире спасибі, рівнож дякуємо за квіти, за численні Служби Божі, за пожертви на добродійні цілі й за вислови співчуття.

Висловлюємо щиру подяку всій Родині та Знайомим в Бразилії, які своєю участю на похоронних Богослуженнях відправлених у Куритибі поділились нашим горем і спімнули Покійну у своїх молитвах.

Нехай Всевишній Господь всіх Вас наділить щедрими ласками, а душу Покійної хай винагородить Царством Небесним.

СЕМЕН — муж
Доньки:
ОЛЬГА МАРІЯ СТАСЮК з мужем ЮРІЄМ
НАДІЯ МАРІЯ ГАЙВАС з мужем АСКОЛЬДОМ

БЛ. П.

РОМАН КИШАКЕВИЧ

народжений 13-го листопада 1897 р. в Лежайську, помер 28-го жовтня 1982 р. в Чикаґо, Ілл. і похований 1-го листопада з собору св. Володимира і Ольги на цвинтарі св. Миколая.

Дякуємо Землякам за датки на Реґіональний Збірник, якого Покійний був щирим співробітником, як теж співосновником земляцького Об'єднання ЯРОКЗА.

Хай пам'ять про цього патріота, що діяв на західньому пограниччі у рідному Лежайську і в Горлицях, остане тривалою!

Об'єднання
Ярославщина та окраїни Засяння

В смутку і скорботі повідомляю Рідних, Приятелів, Знайомих та всіх Земляків, що дня 28-го жовтня 1982 р., по довгій і тяжкій недузі, помер в лікарні в Чикаґо, Ілл.

бл. п.

РОМАН КИШАКЕВИЧ

народжений дня 13-го листопада 1897 р. в Лежайську, Україна.

Покійний був членом УНСоюзу — Відділ 379 і Товариства Сеньйорів при парафії св. Володимира і Ольги в Чикаґо, Ілл.

ПАНАХИДУ відслужено дня 31-го жовтня ц. р. в похоронному заведенні П. Каппи в Чикаґо, Ілл.

ПОХОРОН відбувся дня 1-го листопада 1982 р. зі собору св. Володимира і Ольги на цвинтар св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Покійний залишив брата Володимира в Польщі, а в Чикаґо жив самітньо.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

МАРІЯН ГОЛЯН — опікун

Управа СУА...

(Закінчення зі стор. 1)

своїй професії.

Рішено, що XX Конвенція СУА відбудеться в Ню Йорку, 26-28 травня 1984 року. Під час конвенції відбудуться святкування річниць: 100-ліття жіночого руху в Україні і 50-ліття відбутого у Станиславові в 1934 році першого жіночого конгресу.

Позамісцеві учасники відвідали Український Музей. Учасників гостила полуднем і вечерею Округа Ню Йорк.

Присутні зложили ґратуляції членові Екзекутиви СУА, Іванні Ратич, з нагоди професійного підвищення на становище звичайного професора Ратґерського університету.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

ПРО НАШУ СПОРТОВУ „БОЛЯЧКУ"

Лист до редакції „Спортових Вістей".

Хвальна редакція!

Просимо ласкаво помістити цей наш лист під повищим наголовком. В першу чергу, ґратулюємо за солідну сторінку, в якій вірно й доречно висвітлюється організоване українське спортове життя у вільному світі та в Україні.

Саме на підставі цих матеріялів ми хочемо звернути увагу нашого спортового загалу на жалюгідний стан, у якому знаходиться більшість наших спортових осередків у ЗСА і Канаді. В дописах автори постійно згадують про брак людей до праці, тренерів, провідників та навіть змагунів у копаному м'ячі, відбиванці й інших видах спорту. У непоінформованого читача ці браки не викликують великого зацікавленя. Але для нас — це дуже болячі факти. Як же це так, адже тренерів і спеціялістів у копаному м'ячі, відбиванці у нас не бракує. Живуть тренери і менеджери неукраїнських дружин у Рочестері, Філядельфії, Чикаґо, Мейплвуді, Ню Йорку, Виппані, Пассейку, Мериленді, Торонто і в інших містах. Усі вони могли б включитися до діячих українських спортових осередків та дати свій вклад до доростаючої нашої спортової молоді, так як в минулому в них вкладали своє знання їх попередники.

На жаль, вони відірвалися від рідного українського коріння і не тільки самі, але вже і їх діти знайшлися в іншому довкіллі. На руках у нас точні інформації: прізвища, назви шкіл, де працюють ті „українці", назви клюбів, де включені їхні діти. Сумні факти. І це в часі, коли в нашій громаді розвинулася акція за зближення з нашою громадою карпаторосів. Ці відстали від українства, бо не мали жадної патріотичної свідомости, а чому відстають від нас у спорті, а через це і взагалі від українців діти, здається, патріотів?

Відповідь на це питання проста. Це наша загальна болячка. Були колись в Україні під різними займанцинами і існують під сучасну пору в СССР вислужники в спортовій і інших ділянках. Разом з еміґрацією прибув деякий відсоток цього елементу до країн вільного світу, отже будьмо свідомі цього. Цей факт, як і нормальний еміґраційний млин перемелює наших громадян; та матеріялізм, який захопив деяку частину наших людей — це „болячки", які роз'їдають наші спортові осередки та усі інші існуючі організації

Мусимо звикати до цих сумних фактів, не плакати, а радше освідомлювати наше суспільство з ними. Віддані діячі, ентузіясти організованого українського спорту, повинні дальше працювати з нашою молоддю та освідомлювати її патріотично, щоб в майбутньому деякі вихованці не наслідували цих несовісних до нашої справи осіб. Інша річ, українська преса не повинна популяризувати таких людей за їх особисті успіхи.

І. Іванюк

УСК Ню Йорк — „Квінс Юнайтед" 0 : 0

Чергові змагання за першенство II-ої Дивізії Космополітальної Ліґи І-ша дружина УСК-у закінчила безворітним вислідом 0 : 0. На протязі цілих змагань наша дружина мала значну перевагу, але напад не зумів здобути, хоч би єдиного ґоля для перемоги. Резервова дружина УСК-у перемогла резерву „Квінс Юнайтед" вислідом 4 : 1. Завдяки цій перемозі наша дружина вийшла на перше місце в показнику табелі ігор.

УСК Ню Йорк — „Блекпул" С.К 1 : 2

У змаганнях за чемпіонат II-ої Дивізії, що відбулися 17-го жовтня ц.р., наша дружина програвала до 70-ої хвилини гри 1 : 2. Коли УСК мав можливості вирівняти вислід, стався інцидент між змагунами, і публіка „Блекпул" вибігла на площу, спричинивши перервання змагань. Справу цих змагань розглядатиме верифікаційна Комісія Ліґи. Єдиного ґоля для УСК-у в цій грі здобув Салязар. Резерва УСК-у зміцнила свою позицію на першому місці, перемігши резерву „Блекпул" вислідом 3 : 1

(ск)

УСО „Тризуб" — „Баєрн" СК 0 : 1

У неділю, 10-го жовтня ц.р., на площі противника „Тризуб" програв змагання, хоч мав перевагу в полі. Не зуміли наші змагуни теж використати два карні копи, що їх зарядив суддя, а це дало б можливість закінчити зустріч перемогою, або принаймні ремісовим вислідом. Втративши дві точки, перша дружина тепер опинилася на другому місці. Перше місце перейняли „Баєрн" 9 : 1 точок, „Тризуб" має 8 : 2 точки. Резерва „Тризуба" програла з резервою „Баєрн" відношенням 0 : 3

М.С.

УСК Ню Йорк - „Рапід" С.К. 1:1

До цих першенських змагань, що відбулися 24-го жовтня ц.р., наша дружина виступила в ослабленому складі, бо з різних причин бракувало кількох чільних змагунів і між ними М. Чарного. Все таки в звітових змаганнях УСК мав значну перевагу і тільки завдяки щастю австрійці зуміли врятувати одну точку. Після цього ремісу УСК займає в показнику табелі ігор 5-те місце. Єдиного ґоля для нашої дружини стрілив Гармон. Непереможна досі резервова дружина УСК-у перемогла резерву „Рапіду" 6:1 і цим самим значно зміцнила свою позицію лідера у показнику табелі ігор резервової дивізії.

УСВТ „Ч. Січ" - ПАЛ Пассейк 2:2

У 5-ій рунді першенських ігор „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи Ню Джерзі 24-го жовтня ц.р. перша дружина „Ч. Січі" зустріла на виїзді в Пассейку місцевий клюб ПАЛ, з яким закінчила змагання ремісовим вислідом 2:2. На протязі цілих змагань „Січовики" тримали ініціятиву, в більшості володіли м'ячем, але першими конто воріт відкрили господарі в 30-ій хвилині, а перед закінченням половини піднесли вислід до 2:0. Не зважаючи на вислід, „Ч. Січ" продовжувала свою гру і в другій половині, в якій, одначе, наш напад і навіть оборонці частіше і цільніше стріляли по воротах суперника. Обидва ґолі для „Ч. Січі" здобули оборонці в 65-ій хвилині Букачевський і 81-ій хвилині Чижович з карного стрілу, що його призначив суддя за підкошення оборонцем ПАЛ змагуна нашого нападу на карному полі.

У кінцевих хвилинах обидві дружини очайдушно боролися за здобуття переможного ґоля, але вислід так і не змінився до кінцевого свистка судді змагань. Після цього ремісу „Ч. Січ" опинилася на 7-му місці в показнику табелі ігор своєї дивізії.

УСВТ „Ч. Січ" (мол. юнаки) — „Олімпік" СК (мол. юнаки) 5:4

У своїх чергових першенських змаганнях 3-ої дивізії Юнацької Ліґи Ню Джерзі, молодші юнаки „Ч. Січі" здобули заслужену перевагу на виїзді в Кліфтоні, Н. Дж., з місцевим польським клюбом „Олімпік" вислідом 5:4. Переможні ґолі для „Ч. Січі" стрілили: Богдан Ґбур 3, Тарас Бортник і Андрій Ролянд. Крім них, у складі цієї дружини виступали: М. Кравчук, Я. Твардовський, О. Ролянд, Я. Павлик, Г. Сергіїв, А. Лишник, П. Ярема, Т. Науменко, Т. Федоренко, Д. Шмотолоха, М. Дацківський. Провідник і тренер Б. Кравчук.

УСВТ „Ч. Січ" (новаки) — „Олімпік" СК (новаки) 0:2

Молодші „Січовики" в послабленому складі без кількох змагунів зазнали поразки 0:2, але показали гарну технічну гру. Провідником тієї дружини є Б. Іванків.

Жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" почала свій новий сезон

Дня 23-го жовтня ц.р. жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" взяла участь в першому турнірі, що його організував провід Ґарден-Емпаєр в залі нюаркського Технічного інституту. В цьому турнірі в жіночій групі „А" змагалося п'ять дружин і між ними єдина українська дружина „Ч. Січ".

У змаганнях, що пройшли круговою системою, наші дівчата здобули висліди:

„Ч.Січ" - „Мейплс" ВК... 0:2
„Ч.Січ"-Н.Дж.І.Т.В.К. .. 2:0
„Ч.Січ"-Ворен ВК.......... 1:1
„Ч. Січ"-„Рінґвуд" ВК... 1:1

У складі „Ч. Січі" в цьому турнірі виступали: С. Моравська, Л. Тицька, тренерка; С. Льоренцо С. Лопатовська, Н. Моравська, П. Кузинська".

(от)

УСО „Тризуб" - Факс Чейс СК 2:3

У неділю, 24 жовтня ц.р., численна публіка прибула на „Тризубівку" на чергові першенські змагання І-ої дружини „Тризуб", але поверталася додому розчарована після програної 2:3. Вислід тим більше розчарував наших симпатиків тим, що наша дружина грала, а суперники ґолі стріляли. Ця поразка перекреслила надії на перше місце в табелі розгривок осінньої рунди. Резерва „Тризуба" перемогла резерву гостей вислідом 1:0.

Найкраще писалася дружина молодших юнаків до 15-ти років, вигравши із своїми однолітками з клюбом „Когоксінґ" 5:0. Ґолі для „Тризуба" здобули: Качай 2, Савицький 2, Мизика 1. Склад цієї дружини: В. Голубовський, Е. Колош, І. Павлюк, М. Савицький, З. Курилець, М. Качай, К. Блекер, К. Дубіль, Я. Кол, Ф. Флин, Ю. Пришляк, П. Мекґанеґ, Т. Юрчак, О. Музика, Р. Геврик, П. Масальський. Провідник дружини Ю. Чубатий.

Дружина до 13-ти років зазнала поразки з клюбом „Мейфер" вислідом 2:3. Ґолі для „Тризуба" здобули Санторе, колишні молодші „Тризубівці" до 12-ти років програли з клюбом „Данубія" 0:5. Наймолодші „Тризубівці" здобули перемогу з клюбом „Басельтон" 1:0. Переможнього ґоля для „Тризуба" стрілив Е. Літинський. Найважливіше, мабуть, було те, що в цих 6-ти змаганнях на трьох площах „Тризубівки" брало участь понад сотню спортового юнацтва.

М.С.